

Libris

A Counterfeit Betrothal

Mary Balogh

Respect pentru copiii

Copyright © 1992 Mary Balogh

Ediție publicată prin înțelegere cu Maria Carvainis Agency,

Inc. și P.&R. Permissions&Rights Ltd.

Traducere din limba engleză

Ediție publicată pentru prima dată în Statele Unite ale Americii de

Dutton Signet, o divizie a Penguin Books USA Inc.

Lira®

Lira și Cărți romantice sunt mărci înregistrate ale

Grupului Editorial Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România

tel.: 031 425 16 19; 0752 101 777

e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe
www.litera.ro/lirabooks.ro

Iubirea e un joc periculos
Mary Balogh

Copyright © 2018 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Daniela Nae
Corector: Emilia Achim
Copertă: Flori Zahiu

Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BALOGH, MARY

Iubirea e un joc periculos / Mary Balogh;

trad.: Iulia Bodnari - București: Litera, 2018

ISBN 978-606-33-3023-0

I. Bodnari, Iulia (trad.)

821.111(73)-31=135. 1

MARY BALOGH

Iubirea e un joc periculos

Traducere din limba engleză

Iulia Bodnari

LITERA®
2018

capitolul 1

- Oricum, spuse Lady Sophia Bryant, nu am de gând să mă căsătoresc cu nimeni. Niciodată.

Își răsuci umbreluța galbenă deasupra capului și se uită la apele line ale Tamisei, care străluceau în soarele de mai.

Era o declarație cam pripită, având în vedere că se afla la o petrecere în aer liber organizată de Lady Pinkerton la Richmond, iar în grupul care împodobește iarba de pe mal existau trei domni perfect eligibili. În același grup erau și alte două tinere doamne, una dintre ele prietenă intimă cu Lady Sophia, iar cealaltă, una dintre cele mai înverșunate bârfitoare ale tinerei generații. Până să se însereze, toată Londra avea să afle ceea ce spusese, inclusiv tatăl ei, care o adusese la Londra pentru sezon, fără îndoială cu intenția de a-i găsi un soț, în ciuda faptului că nu împlinise încă optsprezece ani.

Însă ea vorbise serios.

- Atunci nu mai are rost să stăm în oraș, spuse domnul Peter Hathaway. Ar fi mai bine ca noi, domnii, să ne facem bagajele și să ne retragem la țară, Lady Sophia. Și se uită spre lordul Francis Sutton, care stătea întins alături de el, sprijinit într-un cot, cu bărbia în mână. Ronțăia un fir de iarbă. Ridică expresiv dintr-o sprânceană, și domnul Hathaway se strâmbă. Dacă ar pleca și domnișoara Maxwell și domnișoara Brooks-Hyde, bineînțeles, adăugă el în grabă.

- Dar de ce, Lady Sophia? întrebă domnișoara Dorothy Brooks-Hyde. Preferi să rămâi fată bătrână, și să depinzi tot restul vieții de rudele de sex masculin? Nu ai nici măcar un frate.

- Nu o să depind de nimeni, răspunse Lady Sophia. Când o să împlinesc douăzeci și unu de ani, o să intru

în posesia averii mele și o să mă stabilesc pe cont propriu. Îmi voi alcătui un cerc foarte select de prieteni, și toate doamnele căsătorite mă vor invidia.

-Și o să te alegi până la urmă cu eticheta de snoabă, Soph, spuse în sfârșit lordul Francis, scoțând firul de iarbă din gură. Bine ți-ar mai sta.

-Prostii! replică ea. Ești plin de iarbă, Francis.

-Atunci scutură-mă, zise el făcându-i cu ochiul și întorcându-se la firul lui de iarbă.

-Nu mă mir că ai fost numit libertin în ultimii ani, Francis, spuse cu severitate Lady Sophia.

-Sophia! interveni pe un ton muștrător domnișoara Cynthia Maxwell, înclinându-și umbreleța ca să își ascundă obrazii îmbujorați de ochii domnilor.

Sir Marmaduke Lane interveni în conversație:

-Serios, Lady Sophia, nu e nici ușor și nici recomandat să eviți căsătoria. Societatea noastră și tot viitorul neamului omenesc depind de căsătoriile potrivite. De fapt, am putea spune că e de datoria noastră să ne asumăm statutul de persoane căsătorite.

-Fleacuri! fu reacția Sophiei față de acest discurs desul de pompos. Să renunți la libertate și la toată fericirea viitoare doar dintr-un sentiment al datoriei?

-Eu aș spune mai degrabă că fericirea vine prin căsătorie și prin nașterea copiilor, observă Dorothy. La urma urmei, ce altceva mai există pentru o femeie?

Se uită spre lordul Francis, căutându-i aprobarea, dar acesta era ocupat cu importanta misiune de a găsi alt fir de iarbă bun de ronțait.

-Căsătoria nu aduce decât nefericire, declară înfierbântată Lady Sophia. Odată ce dispăre primul val de romantism, nu mai rămâne nimic. Absolut nimic. Soțul se poate întoarce la vechiul lui mod de viață, în timp ce soția rămâne fără nimic, și nu are nici mijloace de a face ceva important în viața care îi mai rămâne de trăit. Și odată ce intri în căsătorie, nu ai cum să mai ieși, în afară de cazul în care te rogi în fiecare seară pentru moartea

partenerului. Nu am de gând să permit să mi se întâmple așa ceva, vă mulțumesc foarte mult.

-Dar nu toate căsătoriile sunt atât de nefericite, Sophia, spuse Cynthia pe un ton liniștitor. Cele mai multe cupluri se înțeleg destul de bine.

-Ei bine, căsătoria părinților mei este un dezastru, zise Sophia, rotind furioasă umbreleța și uitându-se încruntată peste apă. Mama nu a părăsit Rushtonul de aproape paisprezece ani, și tata nu a pus piciorul acolo în tot acest timp. Așa că nu mai vorbiți despre bună înțelegere.

-Eu cred că e vorba despre o simplă încăpățănare, se pronunță domnul Hathaway. Nu o cunosc pe mama dumatăle, Lady Sophia, dar îmi imaginez că tatăl dumatăle e încăpățânat ca un catâr. Totuși, nu ar fi trebuit să țină supărare atâta vreme. Au fost nefericiți întotdeauna?

-De unde să știu? Aveam doar patru ani când s-au despărțit. De abia îmi mai amintesc de vremea în care erau împreună.

-Ar trebui să își rezolve conflictele, spuse și Sir Marmaduke. Ar trebui să se sprijine unul pe altul la bătrânețe.

Domnul Hathaway pufni, iar Sir Francis rânji.

-Eu nu o cunosc pe contesă, Lane, spuse primul, dar aș paria că lordul Clifton nu s-ar bucura să fie informat că a ajuns la vârsta senilității. Nu poți găsi o cale de a-i aduce împreună, Lady Sophia?

-De ce? Ca să se certe și să se despartă din nou?

-Poate că nu ar face-o de data asta. Poate că ar fi încântați să se vadă din nou.

-Bineînțeles, zise Dorothy, doamnele îmbătrânesc mai repede decât bărbații. Poate că el ar fi șocat să o vadă îmbătrânită.

-Mama e frumoasă! sări Sophia. Mult mai drăguță decât...

Dar nu completă comparația. Lady Mornington era fără îndoială amanta tatălui ei, oricât de discretă ar fi fost relația lor. Dar în ciuda acestui fapt, mama era

mult mai drăguță. De zece ori - de o sută de ori - mai drăguță.

- Atunci trebuie să-i faci să se întâlnească, sugerează domnul Hathaway. Probabil că a fost o ceartă prostească, oricum.

- Oh, cum aş putea să fac așa ceva? răspunse Sophia iritată.

- Spune-i mamei tale că vrei să vină aici pentru sezon, Sophia, spuse Cynthia. E perfect normal să o vrei aici la debutul tău în societate.

- *Papa* m-a întrebat dacă voiam să mă aducă ea sau el. Dacă spuneam că voiam să vin cu mama, el nu mai intervenea. Oricum, nu l-am ales pe nici unul. Am refuzat. Însă nu cred că mama ar veni. A stat prea mult la țară.

- Va trebui să te implici într-un scandal, Soph, hotărî lordul Francis după ce își trecu firul de iarbă într-un colț al gurii. Asta o s-o aducă aici în fuga mare. Găsește un gentleman complet nepotrivit și fugi în lume cu el.

- Oh, fii serios, Francis, ripostă ea îmbufnată. De ce să fug cu cineva? Aș fi silită să mă mărit cu el, și probabil că nici nu o să-i fac pe mama și pe tata să se împace, până la urmă. E cea mai stupidă idee pe care am auzit-o în toată viața mea.

- Atunci îndrăgostește-te foarte tare de un domn nepotrivit. Nu le permite să te aducă pe calea cea bună. Amenință că fugi cu el, dacă tatăl tău nu te lasă să te căsătorești. Fii dificilă, așa cum numai o fată știe să fie. O să ajungă la capătul răbdărilor și o să trimită imediat după mama ta.

- Mai degrabă m-ar trimite la Rushton, cu arme și bagaje. Hai să schimbăm subiectul! Cum am ajuns la asta, oricum?

- Încercând să ghicim cine se va logodi sau căsători cu cine până la sfârșitul sezonului, răspunse domnul Hathaway. Nu s-ar putea să te logodești cu un domn cu care tatăl dumitale nu ar fi de acord, Lady Sophia, dar pe care nu i-ar plăcea totuși să-l refuze pe loc?

Nu ai putea să-i prezinți o problemă pe care să nu o poată rezolva fără ajutorul mamei dumitale?

Ea scoase o exclamație indignată.

- Poate cu un membru al familiei regale care să fie și duce?

- Cu unul dintre prietenii tatălui dumitale, poate, spuse el, încrețindu-și fruntea gânditor. Sau cu fiul unui prieten. Cu o persoană pe care să nu și-o dorească pentru fiica lui, dar pe care să nu o poată totuși refuza pe față, pentru că îi este prieten. Cu un fiu mai mic, poate - cu o reputație proastă.

- A menționat cineva numele meu? întrebă lordul Francis. Ar trebui să te îndrăgostești foarte tare de mine, Soph. Tata ar fi încântat, și mama m-ar îmbrățișa fără oprire de acum până în Ziua Judecății. Clifton ar face însă apoplexie.

- Ce idee ridicolă! exclamă Sophia.

- Nu neapărat, remarcă gânditor domnul Hathaway. Clifton și ducele de Weymouth sunt prieteni cât se poate de apropiați, nu? Și Sutton e cu siguranță tipul de om pe care tocmai l-am descris.

- Îți mulțumesc, ricană sec lordul Francis. Nu uita, Hathaway, că există numai trei frați mai mari și patru nepoți între mine și ducatul.

- Dar trebuie să recunoști, Francis, că ești cam libertin, observă Sophia. Și ceea ce *papa* numește un drac și jumătate.

El îi rânji și îi făcu din nou cu ochiul.

- Mă cam dorești, nu-i așa, Soph? întrebă, în timp ce Cynthia coborî din nou umbreluța, iar Dorothy înmagazina aproape vizibil detalii pe care să le împărtășească cu mama ei de îndată ce avea ocazia. Și ar funcționa, pe Jupiter! Pariez că lordul Clifton ar trimite cel mai energic călareț, călare pe cel mai rapid cal, să îți aducă mama, numai dacă i-ai șopti că ai intenția de a deveni doamna lordului Francis.

- Ce stupid! De parcă aș fi atât de nebună încât să mă gândesc măcar să mă mărit cu tine, Francis.

El se cutremură teatral.

- Nici eu nu m-aș gândi să ți-o cer, Soph, chiar dacă aș fi mort de beat. Nu te uita urât. Tu ai început-o cu insultele.

- În plus, interveni Sir Marmaduke, nu ar fi potrivit să folosiți sfânta instituție a căsătoriei ca pe o șaradă, doar pentru a vă îndeplini alt scop.

- Dar Sophia, zise Cynthia, nu crezi că ar merita să încerci? Nu-i așa că tatăl tău s-ar trezi cu adevărat într-o dilemă teribilă?

- Cred, răspunse Sophia fără chef, că el și Excelența Sa și-au exprimat odată dorința de a-și uni familiile prin căsătorie. Dar din nefericire pentru ei, tata mă avea doar pe mine și eram prea tânără. Iar Francis e ultimul fiu rămas necăsătorit.

- Și oia neagră a familiei, adăugă respectivul domn. Clifton nu a mai abordat niciodată vechiul subiect după ce Claude, ultimul meu frate respectabil, s-a căsătorit acum doi ani cu Henrietta.

- Întrebarea e, spuse domnul Hathaway, dacă voi doi sunteți dispuși să încercați?

- Să mă îndrăgostesc cu pasiune de Soph? întrebă lordul Francis. Trebuie să recunosc că ideea are farmecul ei.

Ochii lui îi râseră Sophiei, în timp ce îi apreciau silueta înveșmântată în rochia diafană și înflorată de muselină.

- Ce prostie! spuse ea. Nu te mai uita așa la mine.

- Dar crezi că tatăl tău ar trimite după mama ta dacă l-ai anunța că ai de gând să te căsătorești cu lordul Francis, Sophia? întrebă Cynthia.

- Dacă aș intra într-una din perioadele pe care tata le numește încăpățănare de catâr și aș insista să fie consultată și mama, poate că da. Dar poate că nu. În ultimii paisprezece ani, au reușit să-și rezolve toate problemele fără să se întâlnească față în față măcar o dată.

- Dar ești dispusă să încerci? insistă domnul Hathaway. Asta e întrebarea acum. Sutton?

Lordul Francis îi rânjea Sophiei.

- Soph?

- Nu mă căsătoresc nici într-un caz cu tine. Dacă sperii în taină că afacerea asta o să se termine cu o căsătorie, Francis, uită de ea.

- Nu e nimic de uitat. Totul va fi o șaradă, Soph. Suspine și pasiune prefăcută. O pasiune contrafăcută. Drept să-ți spun, mie îmi place. Viața a fost plictisitoare în ultimul timp.

- Și tu ce spui, Lady Sophia? întrebă Dorothy, cu o notă de agitație stăpânită în glas.

Sophia își roti umbreluța și se pregăti să mai spună o dată că toată ideea era ridicolă și că ea nu avea să arate, nici măcar prefăcându-se, un interes romantic față de cel care o chinuise toată copilăria. Oricum, nu avea cum să-și aducă mama și tatăl împreună. Dacă rămăseseră despărțiți irevocabil timp de paisprezece ani, fără îndoielă că lucrurile nu aveau cum să se schimbe acum.

- Eu te-aș sfătui cu hotărâre să nu o faci, Lady Sophia, declară Sir Marmaduke. Sfânta instituție a căsătoriei nu trebuie luată în derâdere.

Asta o făcu să se hotărască.

- Spun da, zise Sophia, ridicând bărbia și privind indignată rânjetul indolent și foarte alb al lordului Francis. Spun să încercăm. Dar ține cont, Francis, că nu mă mărit cu tine.

- Bun, răspunse el. Mai bine ai avea grijă să nu te îndrăgostești cu adevărat de mine, Soph, fiindcă te-ai alege cu o dezamăgire teribilă, să știi. Și dacă te mai umfli mult așa, fata mea, s-ar putea să explodezi. Tu ai început-o prima. Eu ți-am urmat pur și simplu conducerea.

- Nu o să funcționeze. Este o idee remarcabil de prostescă.

- Ba s-ar putea să funcționeze, zise grăbit domnul Hathaway. Însă trebuie să jurăm toți că vom păstra secretul. Nici o vorbă și nici o insinuare. Domnișoară Brooks-Hyde?

Dorothy arăta ca un suflet din purgatoriu. Era clar că de abia aștepta să spună cuiva povestea.

- Oh, foarte bine, spuse ea în cele din urmă. Dar sper, de dragul tău, că șarada asta nu va ține prea mult, Lady Sophia. Nu o să faci nici un bine reputației tale.

- Ți mulțumesc, zise lordul Francis.

- M-am referit la faptul că va trebui să rupă logodna, explică Dorothy, roșind. Sau legătura, dacă nu se va ajunge la o logodnă.

- Sper ca planul să funcționeze pentru tine, Sophia, adăugă Cynthia. Știu cât de mult îți adori și mama, și tatăl. Și oricum, îl cunoști pe lordul Francis. Vă cunoașteți dintotdeauna, nu?

- Cel puțin dintotdeauna, spuse lordul Francis. Sau mai demult, Soph? Îmi amintesc că fugeam de tine când de abia învățai să mergi.

- Lane? întrebă domnul Hathaway.

- Puteți să vă bazați pe mine, răspunse Sir Marmaduke. Pot doar să aplaud eforturile dumitale de a realiza o reconciliere între părinți, Lady Sophia, chiar dacă nu îți aprob complet metodele. Dar nu voi spune nimic.

- Și nici eu, bineînțeles, afirmă domnul Hathaway. Deci totul e aranjat. Și de vreme ce contele de Clifton e prezent la această petrecere în aer liber, vă sugerez să vă luați de braț, să porniți într-o plimbare și să începeți să vă îndrăgostiți cu disperare.

- Sa făcut, spuse lordul Francis, ridicându-se fără grabă în picioare și întinzând mâna ca să o ajute pe Sophia să se ridice. Până la urmă, poți să mă scuturi de iarbă, Soph.

- Nici într-un caz, spuse ea indignată. Poți să te scuturi singur.

- Vedeți? întrebă el, adresându-se restului grupului. Se teme că, dacă pune mâna pe mine, nu o să mă mai poată lăsa.

Domnișoara Cynthia Maxwell coborî din nou umbreluța, ca să își ascundă roșeala.

Se aplecă în față, pe banchetă, ca să poată vedea mai bine pe geam. Satul Clifton părea uimitor de neschimbat, deși nu-l mai văzuse de mai bine de paisprezece ani. Se uită cu un amestec de nerăbdare și ostilitate la biserica din sat, la clopotnița înaltă și elegantă și la cărarea pietruită care șerpuia prin cimitirul adormit.

Trecuseră pe ea după nuntă, mână în mână, râzând, nerăbdători să scape de felicitările zgomotoase ale familiei, ale prietenilor și ale sătenilor, nerăbdători să ajungă la trăsura din fața porților, nerăbdători să se afle în spatele perdelelor, unde găsiră destulă intimitate ca să se sărute înflăcărați și să se privească în ochi și să zâmbescă, savurând realitatea nouă și incredibilă a faptului că erau soț și soție, că ea era vicontesa lui.

De atunci trecuseră aproape nouăsprezece ani. Ea avea șaptesprezece, el douăzeci și unu. Părinții lor șovăiseră să le ofere consimțământul, considerând că erau prea tineri, dar ei insistaseră. Pentru că erau prinși până peste cap de toată minunea tinereii lor iubiri.

Olivia Bryant, contesă de Clifton, se lăsă pe spate pe banchetă și închise ochii. Nu voia să vadă fantomele tinerilor îndrăgostiți, ieșind cu pași grăbiți de la nuntă într-o lume fericită până la adânci bătrâneți - o lume care nu durase nici măcar cinci ani. Nu voia să se gândească la asta. Trecuse mult timp de când încetase să se mai gândească.

Trăsura își urmă drumul prin sat și trecu pe porțile care duceau spre Clifton Court, până la care mai era un kilometru. Casa care aparținea socrului ei când se căsătoriseră, și care era acum a soțului ei.

În ciuda hotărârii ei, neliniștea îi strângea stomacul. Cum arăta el oare acum? Avea să-l recunoască? Când îl văzuse ultima dată, era înalt și subțire, cu părul întunecat, des și întotdeauna prea lung, cu o față frumoasă și copilăroasă și luminată mereu de nerăbdare și interes față de viață - cu excepția ultimei ocazii, bineînțeles. Pe atunci avea douăzeci și șase de ani. Acum avea patruzeci. Împlinise patruzeci cu două luni în urmă, în mai.